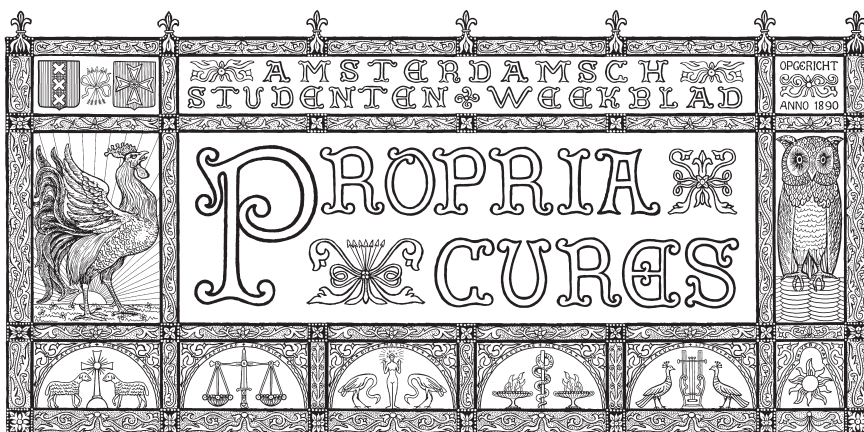

13e JAARGANG N°20

Hoofdredactie:

Marthijn Uittenbogaard

6 mei 2021

Redactie en administratie:

Singel 464
1017 AW AMSTERDAM

E-mail:
redactie@propriacures.nl

Losse nummers: 2,50 euro

SPECIAAL NUMMER OVER VRIJHEID VAN MENINGSUITING (EN PEDOFILIE)

MARTHIJN UITTENBOGAARD HEEFT EEN PRIMEUR OVER DE PREMIER

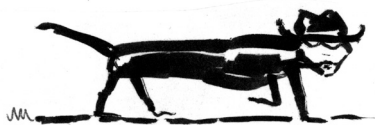
Is Mark Rutte een pedofiel?

In ons land bestaat veel speculatie over de seksuele oriëntatie van onze premier Mark Rutte. Veel mensen denken dat Mark een homo in de kast is. De reden dat mensen dit denken is het ontbreken van een vriendin in Marks leven. Hij is nooit getrouwd, en hij is single zo lang als we hem kennen. Wanneer Mark Rutte gevraagd wordt naar zijn persoonlijke relaties blijft hij zeggen dat hij heteroseksueel is, maar dat hij de juiste nog niet tegen het lijf is gelopen. Hij zegt nooit: 'Ik wil graag single blijven, ik vind het juist prima zo.'

Is het moeilijk om een partner te vinden? Dat hangt er van af. Als je erg lelijk bent is het uiteraard veel moeilijker. Mark Rutte is niet erg lelijk, waarbij ik moet vermelden dat hij niet mijn type is. Wanneer je in een leidende positie verkeert, zoals Mark als premier, is het veel makkelijker om een partner aan de haak te slaan. Als die aantrekkingskracht zo sterk is, waarom heeft hij dan nog nooit een partner gevonden?

In 2016 werd Mark geïnterviewd op televisie. Hij zei voor de zoveelste keer dat hij geen homoseksueel was. Hij vertelde ook over een concert waar hij ooit naar toe ging. Dit was een concert met muziek van Bach. Mark was toen nog een opgroeiende student. De interviewer zei een beetje plagend: 'In mijn studententijd ging ik achter de meisjes aan.' Rutte reageerde snel: 'Ja, dat deed ik ook, na het concert.' Hij gaf daar geen verdere informatie over. Waar hij heen ging; hoe hij precies een meisje probeerde te ver-

sieren. Het kwam op mij over als een snelle uitweg zoeken uit een moeilijke situatie.

Dus waarom heeft hij nog geen vriendin? Is hij te verlegen om met meisjes te praten? Nee, dat is het niet. Heeft hij een micropenis en is hij daar beschaamd over? Zoiets is mogelijk, maar niet heel erg waarschijnlijk. Zou het een probleem zijn als hij uit de kast zou komen als homoseksueel? Nee, zijn familie is niet ultraconservatief en zijn partij (de VVD) is ook helemaal niet tegen homoseksualiteit. Wanneer hij echter tot kinderen aangetrokken zou zijn, zou dat een totaal ander verhaal zijn. De VVD was voorstander van een verbod op de Vereniging Martijn. Mark Rutte zei ooit dat pedo-

seksuelen geen enkele rechten verdienen. Hij zou niet de eerste persoon zijn die openlijk flink tegen pedoseksuelen te keer gaat en later hypocriet blijkt te zijn. Ik geloof dat het heel wel mogelijk is dat Mark Rutte een pedofiel is.

Is het seksleven van een politicus belangrijk voor het publiek? Ja, want het persoonlijke leven zegt veel over de politicus. Hoe Donald Trump vrouwen behandelt is belangrijk, omdat je de man

beter leert kennen. Het liegen, onder ede, van Bill Clinton ('I did not have sexual relations with that woman') is ook erg belangrijk. Bill is een leugenaar, zelfs onder ede. Wanneer iemands basis een leugen is, dan is het makkelijker om telkens te liegen en een leven te leiden dat een grote leugen is.

Marthijn Uittenbogaard
opiniemaker

REDACTIONEEL

Propria Cures mag dan al 131 jaar oud zijn, ze houdt van jong talent. Daarmee bedoelen we ook écht jong: toen Hella Haasse op 29-jarige leeftijd haar debuutroman publiceerde had het blad alweer alle interesse in haar verloren – Hells beste tijd zat erop. En waar Gabriel Matzneff en André Hazes gecancelled worden, gaat PC vandaag de dag nog altijd rustig en openlijk door met het aan- en afzuigen van naïeve jongens en meisjes die zo ontzettend tegen haar opkijken. Niet dat zij zelf nou zo onschuldig zijn: om de week pompen zij het oude blad vol met hun vunzigheden. Dat brengt ons bij de tweede grote liefde van PC: maatschappelijke onrust.

In 1975 probeerde het zootje redacteuren dat destijds actief was een tekening van Aat Veldhoen af te drukken waarop minister-president Joop den Uyl 'm erin hing bij koningin Juliana. De drukker was diep geschokt en weigerde de prent af te drukken. Het is weer een leuk verhaal voor op de Wikipedia-pagina van het blad, maar laten we eerlijk zijn: ook als er op die tekening twee lieden uit het klotjesvolk lagen te neuken was het de drukker natuurlijk al te gortig geworden. Ja, de redacteuren toen hadden het maar makkelijk. Hoe anders is dat nu? Niets is meer heilig. Hoeveel pikken en kutten we ook in hd afdrukken, het kan niemand wat schelen. De laatste keer dat er commotie ontstond, was toen Dyab Abou Jahjah een paar nummers lang mee zou doen – het leidde tot een nieuwsbericht op AT5.

PC zou kortom nog weleens wat kunnen leren van de man die de twee liefdes van het blad in zich verenigt: Marthijn Uittenbogaard. Nadat Marthijn eerder dit jaar één stuk voor PC schreef, bereikte ons het bericht dat het OM hem vervolgt in verband met het voortzetten van pedofielenclub Martijn. Meegenomen in het straf dossier: zijn stuk voor PC. Het komt erop neer dat justitie door hem te framen als organisatie de privépersoon probeert kapot te maken, alsof de rest van schuimbekkend Nederland die taak al niet op zich had genomen. Als het OM hem daadwerkelijk monddood probeerde te maken door bijvoorbeeld zijn site offline te halen, schreven we Marthijn, zouden we hem graag een gastredacteurschap van vijf nummers aanbieden – knappe griffier die de hele stad door zou fietsen om alle nummers uit de UvA-bakken te halen.

Een kinderhand is snel gevuld, zo niet die van Marthijn. Hij kwam met het teken voorstel om één heel nummer in het teken van het vrije woord, specifiek met betrekking tot pedofilie, in elkaar te draaien. De redactie maakt deze week daarom plaats voor de contacten uit Marthijns rotadex, onder wie schrijvers Delfine Lecompte, Arnon Grunberg en Anton Dautzenberg, emeriti-academicus Gert Hekma en Meindert Fennema, zijn eigen partner Lesley en de ondergedoken Nelson Maatman. Onze reporter van dienst Michiel Eijsbouts schreef een verslag over zijn reis naar Hengelo, de woonplaats van onze gasthoofdredacteur, die zelf het blad aanvult met oud en nieuw materiaal voor het OM. Onze eigen ongin leest u volgende week weer, als die Wikipedia-pagina is aangevuld.

de redactie

Argibald

LUST IS EEN DANSENDE VLINDER
die ALS MICK JAGGER door
je ONDERBROEKJE RAMPENEERT!

EN LIEFDE... EHM... LIEFDE IS
EEN TWINTJE
in je HART
WAAR HICK & SIMON
TOT IN DE EENWIGHEID
STAAH TE SJOELBAKKEN

...WE LATEN HOG EEN
KEER EEN DICHTER
DE SEKSUELE VOOR-
LICHTING GEVEN.

ARGIBALD

Correspondentie

Deze week: berichten uit de inbox van de Partij voor Naasteliefde, Vrijheid en Diversiteit

Je kop gaat rollen

Geachte kk pedo's mochten jullie denken dat jullie ver gaan komen met de wederopbouw van jullie partij hebben jullie het mis mocht ik een van jullie zien of horen of überhaupt vernemen dat jullie echt een stichting gaan oprichten kom ik jullie persoonlijk je strot door snijden een bezem in je reet duwen snijd jullie geslachtdeel eraf en voer het voor jullie gezicht n de honden en ik steek jullie daarna allemaal in de fik.dit is geen dreigement maar een belofte... Ik ga jullie namen googlen ik spoor jullie op en moord jullie familie uit en daar ga ik trots op zijn. wij wensen hier op deze aardbol geen niet van die figuren die kinderen traumatiseren bedoel kijk wat het van mij heeft gemaakt...Ik pak jullie en zonder berouw schreeuwen om jullie moeder dat gaan jullie...

Dood aan alle pedofielen

Verstuurd vanaf mijn iPhone jullie moeten dood kankerhonden!! Jullie komen san de beurt vieze Gore kankerleiers,jullie gaan dood,kapot afgeslacht..vergassen en verbrand!!! Bomvol jullie vieze kankerstrot...DOOD DOOD DOOD!!

Dood

Waar zitten jullie?

Adres...

Stoppen met jullie partij/onzin

Ziek ziek volk! Stop met jullie partij!!! Ik zal jullie niet bewust opzoeken, maar mocht ik je ooit tegenkomen, krijg je de grootste portie klappen die je ooit hebt gehad!!!

Pak slaag

Mochten jullie toch besluiten om te gaan oprichten dan kan je er vanuit gaan dat ik dan de steun zal geven aan de geweldsdelicten tegen jullie bestuursleden, kiezers of kandidaten die dan gaat worden opgeroepen. Wij zullen dan ook echt dat er een verzet zal komen tegen jullie smerige gedachtes over pedoseksualiteit! Als het er naar toe moet leiden dat door het geweld die wij tegen jullie gaan gebruiken een detentie zal moeten plaats vinden, dan zullen wij dat met open armen aan nemen. Na de detentie zullen wij nog maals op jullie jagen. Wees gewaarschuwd. Mochten jullie je gaan uiten en misbruik gaan maken van kinderen of gedachtes gaan halen om kinderen te misbruiken, dan zal de kogel ook niet ver van jullie hoofden meer zijn! Graag het verzoek om dit plan te verwerpen en het verzoek aan jullie om serieus hulp te gaan zoeken!!

Jullie zijn mentaal ziek

Jullie zijn gestoord. Stop met deze non-

sens. Als jullie partij de 2e kamer halen en ik kom een van jullie partij leden ooit tegen dan sla ik je stamp ik je hoofd plat tegen de stoeprand.

Waarschuwing

Dit is een waarschuwing voor jullie. Als jullie doorgaan met jullie praktijken, kom ik jullie opzoeken en krijgen jullie allemaal kogels in jullie borstkas. Vieze hoerekinderen kk mislukte aliens , jullie horen niet in deze wereld. Mijn droom is om met jullie opgesloten te worden en jullie allemaal te martelen en mishandelen . In de naam van Allah en jesus vloek ik jullie en jullie ouders dat Jullie op de aarde gebracht zijn. Ik ben bezig met jullie adres en ik zal die ook binnenkort vinden.

Groetjes je toekomstige moordenaar

Gaan we latten verleggen??? Ok

Jullie zijn een stelletje vuile kankerschoften! Als ik ooit terminaal verklaard wordt gaan jullie allemaal met me mee! JA! IK BEDREIG JULLIE MET DE DOOD JA! HIER EN NU! Doe maar aangifte! Want jullie verdienen het leven niet, kijk maar in de spiegel, wees maar bang, slaap maar slecht, kijk maar over je schouder 24/7 want dat is exact wat jullie veroorzaken in de samenleving, geniet ervan want jullie betsaansrecht zal niet lang duren

MARTHIJN UITTENBOGAARD ZIET HET KWAAD

De Hoge Raad

In 2014 verbood de Hoge Raad de Vereniging Martijn. De reden van dit verbod is dat de standpunten en feiten die deze vereniging uitdroeg ertoe zouden kunnen leiden dat mensen eerder de zedenwetten gaan overtreden. Dit ondanks dat de vereniging herhaaldelijk aangaf dat iedereen zich aan de wet moest houden. Dat de standpunten van Martijn aanleiding gaven tot wetsovertredend gedrag is nooit bewezen. Er is niet eens een poging tot onderbouwing ondernomen.

Het betekent dus dat als mensen een wet willen veranderen dit nimmer meer kunnen bepleiten omdat het opkomen voor sekswerkersrechten of voor drugslegalisatie altijd uitgelegd kan worden als 'goedpraten', 'verheerlijken' en 'aan-zetten tot'. De Hoge Raad vond dat het grondrecht op vereniging botste met een ander recht: kinderen moesten beschermd worden. Maar nergens toonde zij aan dat kinderen gevaar liepen door de standpunten van de Vereniging Martijn. Je moet bedenken dat zedenwetten door de jaren heen veranderen. Soms moest men vrouwen 'beschermen', waardoor overspel strafbaar was en prostitutie en ook alle pornografie. Onder de zestien of zelfs achttien hebben jongeren weinig rechten wat seksualiteit betreft.

De Hoge Raad heeft onze rechtstaat afgebroken en de leden van deze Raad dienen daarvoor juridisch terecht te staan.

Nu gaat het Openbaar Ministerie al zo ver om individuen te vervolgen omdat ze zogenaamd een voortzetting zijn van de werkzaamheid van een verboden vereniging. Men wil alle waarheid omtrent het onderwerp pedoseksualiteit de mond snoeren, zodat zij zonder last van een slecht geweten ongestoord kunnen jagen op nieuwe zondebokken. Want daar is het de moraalpolitie altijd om te doen geweest. Het jagen en het zich daardoor zelf beter voelen. Projectie van al het negatieve op anderen. Hitler is er groot mee geworden.

Marthijn Uittenbogaard

Disclaimer

Elke auteur in deze uitgave is verantwoordelijk voor zijn of haar eigen bijdrage en hoeft niet per se de mening van anderen (deels of geheel) te onderschrijven. Dit geldt altijd voor een blad maar gezien de gevoeligheid van het onderwerp wordt dit bij dezen extra benadrukt.

- Marthijn Uittenbogaard

PC

ISSN 0033-141

Uitgever: Stichting Propria Cures

Redactieadres:
Singel 464
1017 AW Amsterdam
redactie@propriacures.nl

Website:
www.propriacures.nl

Administratie:
Jorjy de Jong
Singel 464
1017 AW Amsterdam
administratie@propriacures.nl

Advertenties:
Bureau Van Vliet BV
Postbus 20
2040 AA Zandvoort
tel. (023) 5714745
fax (023) 5717680

Tekenaars: Argibald, Willem van Manen
Corrector: Joop Schafthuizen
Distributeur: Charlotte Mutsaers

Abonnementen: €45,- per jaar
Tientjeslid: €10,- voor vijf nummers

IBAN: NL50INGB0002903882

U blijft geabonneerd tot wederopzegging.

Bewijsnummers: Voor adverteerders automatische en kosteloze toezending. Voor inzenders alleen op aanvraag. Ongevraagde bijdragen worden niet teruggestuurd. Diskettes al helemaal niet.

Ook Arthur van Amerongen schreef op aanvraag van Marthijn een bijdrage voor dit speciale pedofilienummer. Het plaatsen van een van zijn artikelen druist echter in tegen alle normen en waarden waar PC voor staat. De redactie trekt hier een duidelijke morele grens en gaat over tot de orde van de dag.

ARNON GRUNBERG IN GESPREK MET MARTIJN

'De cultuurbarbaar heeft geen idee wie Nabokov was en da

MU: Een interview geven aan mij is vandaag de dag al een moedige daad. Ik gebruik dit interview om mijn publieke bestaan 'wit te wassen'. Ik ben namelijk een gecanceld persoon, die toch meent belangrijke opinies te verkondigen aan het volk. Jij bent een van de weinige verdedigers van de vrijheid van meningsuiting. Een mensenrecht dat in deze Propria Cures centraal staat.

AG: Ik heb ooit over jou en de partij waarvan je toen deel uitmaakte een reportage geschreven, voor zover dat het woord is. Ik praat met iedereen en heb mij herhaaldelijk uitgesproken tegen alle vormen van wat ik maar even heksenjacht zal noemen.

Maar eerst: je jeugd. Was je een gelukkig kind?

Ik geloof dat ik een redelijk gelukkige jeugd heb gehad. Ik speelde graag alleen met LEGO of met Playmobil. Ik hield van lezen. Wij hadden geen tv, die kregen we pas veel later toen ik een puber was. Tv was voor mij iets exotisch. Dat betekende wel dat ik sommige culturele referenties als kind miste. Maar dat kan je compenseren.

In februari heb je Abraham gezien. Vijftig jaar oud. Ben je het eens met het gezegde: 'Gisteren, toen ik jong was?' Dat de tijd vliegt.

Naarmate je ouder wordt heb je meer verleden waarop je kunt terugkijken. Ik heb nog altijd het idee dat ik meer toekomst dan verleden heb. Daarbij houd ik me vast aan een gezegde dat ik wel vaker heb geciteerd. Een heilige heeft een verleden nodig. Een zondaar toekomst.

Denk je dat het een goede zaak is wanneer mensen met uiteenlopende leeftijden meer met elkaar mengen in onze samenleving?

Dat vind ik moeilijk in zijn algemeenheid te zeggen. In andere samenlevingen is het gewoner en geaccepteerder dat drie generaties in een huis wonen. Dat heeft voor- en nadelen. Ik geloof niet dat de meeste Nederlanders bereid zijn zelf voor hun oude ouders te zorgen. Mijn moeder voelde zich als oudere vrouw vaak gediscrimineerd. Naar een bejaardentehuis wilde ze per se niet. Ik kan me dat goed voorstellen. Maar of dat betekent dat we die moeten gaan sluiten? Goed mogelijk dat andere bejaarden daar heel erg gelukkig zijn.

Wat vind je van de stelling dat wanneer een onderwerp jarenlang in de massamedia tot taboe is verklaard, dat dan direct of indirect hiermee het fascisme teruggebracht kan worden in onze samenleving.

Ik denk dat we het woord fascisme vaak frivoool gebruiken. We moeten daar voorzichtiger moeten omspringen. Het antidemocratische is niet automatisch het fascistische. Wanneer er taboe-onderwerpen zijn in de massamedia en wanneer politici vooral opkomen voor de

multinationals, dan zijn mensen misschien eerder vatbaar voor complottheorieën.

Veel van deze complotten bevatten naast onzin over satanische ritueel misbruik ook antisemitische elementen. Baart dit je zorgen?

Je kunt van alles over multinationals vinden maar ik geloof niet dat daar de complottheorieën vandaan komen. Mensen zijn vatbaar voor allerlei soorten geloven, kunnen slecht met onzekerheid omgaan en willen graag zelf het licht hebben gezien. Antisemitisme is nooit ver weg waar de echte complottheorie opduikt. Voor een samenleving die vrij en open wil zijn, zijn dergelijke theorieën niet gunstig. Tegelijkertijd betekent een vrije en open samenleving dat mensen de ruimte hebben hun eigen geloof openlijk te belijden ook al vind ik dat geloof pervers en afkeurenswaardig, dat doet er niet toe. Een politieke partij verbieden is weer iets anders dan een vereniging verbieden of iemand op andersoortige wijze het spreken bemoeilijken. Ik denk dat je eerder een politieke partij zou kunnen verbieden dan een vereniging. Hoewel ik het overigens niet eens was met het verbod van jullie partij. [De partij PNVD werd niet verboden maar de Vereniging Martijn] Dat was een politieke beslissing vermomd als juridische beslissing, dat gebeurt vaker, maar de onderbouwing leek mij wankel. De FvD is gevaarlijker voor de samenleving dan jullie partij ooit had kunnen zijn.

Ooit had ik het idee om een stichting voor de vrijheid van meningsuiting op te starten. Denk je dat zo'n organisatie nuttig zal zijn?

Dat ligt eraan wat die stichting zal doen. Over vrijheid van meningsuiting bestaan veel misverstanden. Het begint ermee dat de staat je niet vervolgt voor dingen die je zegt. Vrijheid van meningsuiting

gaat om een contract tussen burger en staat. De vrijheid is geen recht je mening afgedrukt te zien in een krant.

Hoe we moeten omgaan met conglomeraten als Twitter en FB die gebruikers voor altijd het zwijgen op kunnen leggen is een ingewikkelde kwestie. Trump beschouwde ik als een vijand, maar zijn verwijdering van Twitter gebeurde op een moment dat hij zelf eigenlijk al aangeschoten wild was. Moedig was die beslissing totaal niet. Het beleid van Twitter en FB is ondoorzichtig en potentieel gevaarlijk. Gelukkig bestaan er alternatieven voor deze conglomeraten maar hun bijna-monopoliepositie betekent dat hun beleid extra kritisch gevolgd moet worden.

Je had een column genaamd de mensendokter, waarin je vragen van mensen beantwoordde. Als bijvoorbeeld een homoman zijn seksorganen wil laten veranderen, vanwege seksueel genot dus, – dat hij zijn pik (en ballen) wil laten vervangen door een vagina – zou dat dan legaal moeten zijn?

Ik geloof dat geslachtsverandering legaal is. Men heeft redelijk veel autonomie over het eigen lichaam. Aan welke medische ingrepen artsen zouden moeten meewerken en welke niet is een ingewikkelde vraag. Ik weet niet of een arts iemand die zonder medische reden zijn benen wil laten afsnijden moet helpen.

Je hebt een column in het magazine Wordt vervolgd, het orgaan van Amnesty International Nederland. Afgelopen jaar heb ik mijn lidmaatschap van Amnesty opgezegd omdat ze zich daar niet uitspreken – nadat ze herhaaldelijk hierover gemaaid zijn – tegen discriminatie en grondrechtenschendingen aangaande mensen met een pedoseksuele voorkeur. Dat ik en anderen worden vervolgd vanwege ons activisme komt mede door hun zwijgen. Jij sprak je met anderen in een petitie uit tegen het feit dat justitie Vereniging Martijn wilde gaan verbieden. Amnesty zweeg, zoals zij ook nu weer doet. Wat vind je daarvan?

Jacht maken op pedoseksuelen, op mensen die zich aangetrokken voelen tot kinderen, is een schande, vaak geïnitieerd door lieden met extreemrechtse en neonazistische sympathieën. Tegelijkertijd kan niemand ontkennen dat pedofilie een enorm taboe is geworden. Amnesty is niet bepaald moedig. Maar ik begrijp ook dat Amnesty zegt, er zijn wetten, we gaan niet de overtreders van wetten die min of meer redelijk zijn, als politieke gevangenen beschouwen.

Ik vind niet dat seks tussen volwassenen en kinderen legaal zou moeten zijn. Ik vind wel dat je discussie kunt voeren over de vraag welke juridische grens moet worden getrokken. Is dat 16, 17 of 15 et cetera. Ook vind ik dat je probleemloos zou moeten kunnen zeggen, ik voel me aangetrokken tot kinderen. Ik weet dat het niet mag, maar aan mijn verlangen kan ik weinig doen. Het uitspreken van een verlangen is niet per definitie het overtreden van de wet, het betekent ook niet dat dat verlangen verheerlijk wordt.

In het algemeen leven wij inderdaad in zeer kuise tijden maar dat gaat met golven, na de kuise tijden komen weer minder kuise tijden.

Denk je dat het monddood maken van politicus Hans Janmaat (Centrum Democraten) averechts heeft gewerkt? En was je voorstander van het verbod op de Centruumpartij '86?

Een politieke partij kan in een democratie verboden worden, er zijn goede redenen om een politieke partij eerder te verbieden dan een vereniging. Dat zo'n verbod de aanhangers van die partij de mogelijkheid geeft als martelaar door het leven te gaan is waar. Zoals wij te makkelijk het woord fascistisch in de mond nemen, nemen wij ook het woord monddood wat makkelijk in de mond. Wat niet wegneemt dat het gedachtegoed van Janmaat ten dele mainstream is geworden. De maatschappij is dus in een paar jaar tijd enorm veranderd.

Noam Chomsky is een beroemd Amerikaan. Toch wordt deze kritische denker amper geïnterviewd in de massamedia. Wat zegt dat over de journalistiek?

Je doet aannames die niet zijn onderbouwd. In 2017 zag ik net heeft Chomsky nog in de NYT een stuk geschreven, samen George Yancy, dat lijkt me beter dan een interview. Ik denk dat weinig linguïsten zoveel aandacht hebben gekregen als hij. Ik ga niet mee met je insinuatie, ongetwijfeld gebaseerd op een beroemd boek van Chomsky, dat de journalistiek een deel van het probleem is. Dat is een extreemrechtse en Trumpiaanse gedachte. Fake media. Er bestaat zeer tendentieuze en gevaarlijke journalistiek. Er bestaat ook uitstekende journalistiek binnen het domein van de zogenoemde massamedia.

Met studenten van de UvA heb je een videogame gemaakt. Is deze game uitgebracht en is die speelbaar?

Dat was een urban game. Weliswaar zat er een app aan vast maar het was feitelijk performance, waarbij de spelers zelf ook performers waren naast mijn studenten die ook als performer waren ingezet. Ik was erg tevreden over de urban game. Maar de organisatie was dermate intensief dat die daarna niet meer gespeeld is.

In de film Tirza, (gebaseerd op een het gelijknamige boek van Grunberg) zegt het hoofdpersonage tegen een arm meisjes in een arm land, dat op straat leeft, dat niemand haar zou missen mocht ze gedood worden. Als je geen ouders hebt of leerkrachten die naar je om kijken heb je een veel grotere mate van vrijheid. Westerse kinderen groeien op terwijl ze bijna constant onder toezicht staan van volwassenen. Helaas, worden tegelijkertijd kinderen in arme landen slachtoffer van misbruik: gedwongen arbeid onder slechte werkomstandigheden et cetera. Hoe kunnen we kinderen en meer vrijheid geven en ze tegelijkertijd voldoende beschermen tegen het

HIJN UITTENBOGAARD at kan hem ook niets schelen.'

gevaar van misbruik in de ruimste zin van het woord.

Dat weet ik niet. Kinderen zijn kwetsbaarder dan volwassenen en verdienen liefdevolle ouders, opvoeders. Dat ze dat lang niet altijd krijgen is tragisch. Maar een kant en klare oplossing is hier niet. Het zou helpen als wij minder spastisch over migratie doen en armoedebestrijding komt vaak ook aan kinderen ten goede. Want kinderen zijn vaak een van de eerste slachtoffers van armoede.

Zullen boeken zoals *Lolita* van Vladimir Nabokov, *Le Necrophile* door Gabrielle Wittkop, of boeken van De Sade nog strafbaar worden in Nederland deze eeuw?

Dat hoop ik niet. En dat verwacht ik ook niet. De cultuurbaarbaar heeft geen idee wie Nabokov was en dat kan hem ook niets schelen.

In 2006, toen we de PNVD gingen oprichten ontvingen we veel doodsbredreigingen. Een bestuurslid van onze partij maakte telefonisch een afspraak op een politiekantoor om aangifte hiervan te doen. Daar aangekomen kreeg hij twee mannen in nette pakken tegenover zich die niet konden zeggen wie ze waren – ze waren niet van de politie zeiden ze wel – maar wel zeiden ze dat we de partij niet moesten doorzetten en dat het anders vergaande consequenties voor ons zou hebben. Later merkte ik dat ik geen bankrekeningen kon openen bij alle grote banken. Wat zegt dit over onze democratie?

Doodsbedreiging is strafbaar. De staat heeft de plicht zijn ingezetenen te beschermen.

Dat de banken je weigeren als cliënt vind ik kwalijk. En kortzichtig. En hypocriet. Ik meen dat een te controlerende overheid op gespannen voet staat met een open en liberale samenleving. Daarom moet de tendens van controleren kritisch worden gevolgd en waar mogelijk aan banden worden gelegd.

Wij weten dat geheime diensten zich gedeeltelijk of geheel aan de democratische regels onttrekken. Zaak is vooral eigen burgers hiertegen te beschermen. Misschien zal dat bijvoorbeeld door ontgelingen in NRC iets meer gaan gebeuren. Misschien. Het is een lange weg en een niet erg populaire weg na te denken over de gevaren van een te machtige staat die ook dankzij technologie zo goed is in controleren.

Wanneer je geestelijk erg in de war bent kan je in Nederland tbs krijgen: je wordt dan niet verantwoordelijk gehouden voor je daden. Denk aan iemand die moordt omdat dat moest van de stemmen in zijn hoofd. Pedoseksuelen zijn doorgaans volledig voor rede vatbaar en komen toch vaak in de tbs terecht. Vind je dat het tbs-systeem hiervoor misbruikt wordt?

Het tbs-systeem is een ingewikkeld systeem. Omdat het inderdaad neer kan komen op levenslang zonder dat een rechter met zoveel woorden levenslang

heeft uitgesproken. Ik ben een aarzelende abolitionist. Ik ben sceptisch over het nut van straffen. Begrijp wel dat een samenleving zich wenst te beschermen tegen mensen van wie wordt verwacht dat zij weer de fout in zullen gaan. Maar wie bepaalt dat? En mag je op basis van zo'n verwachting mensen langdurig opsluiten? Aan de andere kant: wat zou het realistische alternatief zijn?

In de VS zitten veel mensen vast onder verschrikkelijke en uitzichtloze omstandigheden, decennia lang of zelfs levenslang. Wat vind je daarvan?

Ik hoop dat de waan van strenger straffen zijn hoogtepunt heeft bereikt.

In 2016 stemden de inwoners van de staat New York bij de voorverkiezingen van de Democratische Partij op Hillary Clinton en niet op Bernie Sanders. Komt dat omdat er veel rijke mensen in New York wonen die hun rijkdom aan Wall Street te danken hebben?

Dat is te simplistisch gedacht. Maar de invloed van het bedrijfsleven op de politiek is groot, door middel van giften en lobbygroepen en naar alle waarschijnlijkheid is die invloed te groot. Overigens ben ik niet van mening dat het grote bedrijf per definitie een vijand is van de burger. Maar waar te veel macht wordt verzameld, geconcentreerd, begint een probleem. Checks and balances. In de politiek en in het kapitalisme. De vrije markt doet dat niet altijd vanzelf. Nee.

Als veel mensen immigreren naar Nederland vanuit culturen waarin men gemiddeld veel vaker antisemitisch en homofob is, dan creëer je een samenleving waar homo's niet meer hand in hand over straat durven en Joden niet meer met een kippen op durven lopen. Tegelijkertijd misbruikt extreemrechts dit argument vaak omdat ze nu eenmaal zondebokken nodig hebben. Wat is de beste oplossing?

Migratie hoort bij de mens en mensen zijn veranderlijk. Ruim 100 jaar geleden werden Italianen in Amerika niet als wit beschouwd, als gevaarlijk beschouwd. Mensen zijn mede bepaald door cultuur maar emigratie impliceert in praktijk vrijwel altijd een mengeling van culturen. Niemand is gedetermineerd. Uit je vraag spreekt een deterministisch gedachtegoed dat niet het mijne is.

Leven is lijden. Om lijden voor altijd te stoppen kunnen we al het leven in een klap vernietigen. Zou je een organisatie ondersteunen die als doel heeft om heel onze planeet in een fractie van een seconde te verwoesten?

Nee. Het is niet aan mij het lijden van anderen onmogelijk te maken. Ik moet jou niet actief doen lijden, maar ik kan niet zeggen, ik vernietig je uit medelijden. Ik vernietig je omdat ik tegen het lijden ben. Nee.

Marthijn Uittenbogaard

MEELOPER II TREKT ZIJN HANDEN ERVANAF

Pedogenloos

Ik was elf en zat op de wc. Mijn eikel, zo had ik na een voorzichtigte verkenning besloten, was een soort knikker, door de voorhuid vastgehouden als een bal door het slobberige slurfje van een circusolifant. Streek ik die huidplooi naar achteren dan zou de knikker – plof – in de pot landen. Als meer ruiler dan speler wist ik niet of dat goed was, en de angst om mijn roze kattenooog te verliezen woog te zwaar voor verder onderzoek. Het heeft me harige handpalmen bespaard. De puberteit kwam later pas met volle kracht aan de deur kloppen, gevolgd door mijn ouders, als ik weer eens te lang de badkamer bezet hield.

Pedo's krijgen van mij evenveel medelijden als heterovrouwen. Niemand kiest ervoor te vallen op mensen die zo weinig snappen van seks. Wie met mijn knikkerende ik had moeten neuken had me niet alleen moeten leren dat een pik gewoon een pik is, maar ook dat er met op elkaar liggen nog weinig gebeurt, dat die ene vinger daar weinig aan verandert, ook al betekent hij 'fuck you' en niet 'krijg kanker' zoals Jordy pauzes lang volhield, en dat je je tanden liever niet gebruikt (al had die les onnodig kunnen zijn als het meezat met wisselen). Geen wonder dat de meeste kindermisbruikers geen vreemdelingen zijn maar oudere familieleden. Als je geduld niet al gesterkt is door zo'n snotneus te hebben moeten bijbrengen hoe je een vork vasthoudt of een riem omdoet, dan hou je het wel gezien bij het vooruitzicht pas van de daad te kunnen genieten na een uurtje wiples.

Het idee van zo'n les had me wel bevalen, en vast niet als enige. Op het grote schoolplein klonk met enige regelmaat in koor, hartstochtelijk maar ver weg genoeg van de surveillant om niet gesnapt te worden: 'Had ik maar iemand om mee te neuken / Twee zachte schaamlippen om m'n lul'. Toegegeven, net als Danny de Munk hadden we gewoon braaf onze tekst geleerd, zonder te hoeven weten wat het precies inhield. Maar iemand die niet weet wat er uit z'n mond komt weet ook niet wat te doen als je er iets instopt. En als er iets cooler was dan vieze woorden kennen, dan was het weten wat ze in de praktijk betekenden.

Veel deed het m'n positie op de apenrots overigens niet stijgen, die toch al niet hoog was. De liedjes legden het qua populariteit af tegen de evergreen 'Pak je teddybeer / Sla je oma neer'. Natuurlijk bewijzen de schunnige teksten net zozeer dat een kind zou genieten van een spit roast met Ernst en Bobbie als dat de verdraaiing van Sesamstraat verlangen verraadt om van een rusthuis een slachthuis te maken. De fascinatie is er, het taboe, de eigen ontwikkeling, alles wijst naar wat buiten bereik ligt, maar een kind dat het te pakken krijgt kan zijn tengels lelijker verbranden dan een Niki Lauda zonder zonnebrand. Wie dat denkt te kunnen voorkomen omdat-ie zichzelf kent als een zorgzaam mens verliest mijn medelijden, maar misschien niet de onschuldige interesse van het kind. Er is daarom maar één antwoord, schelt er een jongmens van het schoolplein: 'Ik voel me zo verdomd... geil'. Alleen laten. Anders is er stront aan de knikker.

Pascal van Hees
meeloper bij Propria Cures

Een pederastisch practicum is er nooit van gekomen. Wegbezuinigd. Gelukkig was er ook toen al zoiets als thuisonderwijs. Op een ochtend wachtte ik tot mijn moeder mijn broodjes pinda-kaas gesmeerd had en zong ondertussen: 'De Teletubbies komen / Ze schieten met condoms / En Laa-Laa kan niet wach-

DELPHINE LECOMPTE BUNDELT PERVERSIES

De tuinman en het vijfjarige kind

Als vijfjarig kind werd ik het hof gemaakt door de struise verweerde half-Bretoense tuinman van mijn grootouders. Maar eigenlijk heb ik hem verleid.

Ik was verliefd op zijn kromme knoestige handen en gefascineerd door zijn efficiënte muzikale buxusscharen, en door de wrede logge spaden die regenwormen en pissebedden onthoofden, en door al die andere dofchromen werktuigen met frivole turkooizen handvaten waarvan ik de naam niet kende.

Ik streefde de stugge schort van de tuinman en vroeg hem om me wegwijs te maken in zijn wereld.

De tuinman joeg me bars weg. Hij hield niet van kinderen.

Tuinieren was een hobby en een bijverdienste, zijn echte job was politieagent of cipier. Misschien beide.

Ik hield niet van politieagenten en cipers, maar ik aanbad tuinmannen omdat ze wroetten in de aarde en dus de geheimen van de insecten en de onderwereld kenden.

De tuinman van mijn grootouders kwam elke vrijdagmiddag in hun tuin werken. Mijn grootouders werkten toen nog en ik moest naar school, maar het was altijd naailes vrijdagmiddag en dus spijbelde ik.

Ik had geen sleutel van het huis, wat me goed uitkwam. Ik moest wel in de tuin zitten en de tuinman lastigvallen. Hij kon niet zeggen: 'Ga naar binnen en maak een puzzel, vervelend wicht!'

De tuinman had altijd een zielige gelige gekraakte thermos bij zich en dunne roggeboterhammen met smeerkaas in aluminiumfolie gewikkeld. En een berg wafels gemaakt door zijn imbeciele zus met wie hij samenwoonde. En volgens sommige dorpelingen sliepen ze in hetzelfde bed. En dan?

Ik wist dat ik de tuinman niet kon verleiden met woorden, maar misschien zou het lukken met de schommel.

Als ik heel hoog schommelde kon hij mijn slipje zien, maar hij keek nooit naar mij het schommelende kind. Laat staan naar het slipje. Zijn rug was altijd trots en koppig naar de schommel gekeerd.

vervolg pagina 3

Dit nieuwe inzicht werd bevestigd toen ik apart werd genomen door een begeleider. Het ging over mijn coming out, over mijn voorkeuren. Ze hadden besloten mij naar nog een andere instelling te sturen, drie maanden lang.

'What the hell? Wat was hier eerlijk aan?' Zodra het kon ging ik met mijn kameraden praten. Zij waarschuwden mij dat ik er waarschijnlijk zes maanden zou worden opgesloten. Ze adviseerden me daar maar niet te vertellen waarom ik er zat. Ik zou besprongen worden.

Er was niets dat ik kon doen. Ik zat mijn week uit, wachtend op de overplaatsing. Maar die blijf uit. Ik vermoed vanwege de medicatie die ze me hadden toegediend.

Niettemin droeg ik elke vrijdag mijn strakste schattigste slippje in de hoop dat de tuinman er ooit een blik op zou werpen.

Na zes maanden gaf ik het op.

Ik moest brutaler zijn. Ik bedacht een plan: donderdagnacht sloop ik naar de kelder van mijn grootouders om een fles jenever en een bokaal abrikozen op siroop te verdonkeremanen, en dit rijke onweerstaanbare feestmaal zou ik dan de volgende dag samen met de tuinman opsmikkelen.

Ik verstopte de fles en de abrikozen in de hobbybarak van Klaus de Duitse buurman en ex-SS'er die enkel in de paasvakantie naar zijn tweede verblijf in De Panne kwam.

Ik kon de slaap niet meer vatten, ik keek reikhalzend uit naar vrijdagmiddag.

Eerst was er de saaie voormiddag bij zuster Simone met de aardige ogen en de sympathieke snor: de bruiloft te Kana, de ongelovige Thomas, Jacob en de ladder, de wolf en de zeven geitjes, een kleine halfhartige poging om de kinderen het alfabet aan te leren...

En toen ging de bel!

Ik snelde naar buiten en rende doorheen de duinen naar het grote witte huis van mijn grootouders in de Toeristenlaan.

Ik zag nog net mijn grootvader dronken wegrijden met zijn scheve Stetson naar het rechtsgebouw waar hij moordenaars en stropers en pyromanen en verkrachters zo mild mogelijke straffen zou geven.

Niet omdat hij zonde en verdorvenheid fantastisch vond en wilde aanmoedigen, maar wel omdat hij opsluiting hield, afschuwelijk, onmenselijk, verwerpelijk, en barbaars vond. Ik ook!

Mijn grootmoeder vertrok altijd een halfuurtje vroeger met haar fiets (zij gaf Franse les in de gemeenteschool Immaculata), omdat ze elke middag om 13u in een telefooncel op het Sloepenplein

Dus mocht ik weer naar huis. Lange tijd gebeurde er niets. Toen kreeg ik het nieuws dat ik niet meer zou worden opgenomen. Ik raakte vervuld van euforische opluchting.

Die opluchting bleef niet. Het Department of Human Services besloot dat ik 'intensieve therapie' nodig had. Dat was hun benaming voor pedogenezingsthe-

huilerig en hysterisch telefoneerde met haar minnaar, een fiere poëtische Portugese salamivervaker die graag balletdanser en kazemaker was geworden maar zijn familie had het hem verboden en hij was week en luisterde naar zijn driftige seksistische versmachtende bekrompen familieleden.

De tuin bevond zich aan de achterkant van het huis.

Eerst bekeek ik de tuinman als een geile stiekeme voyeur: ik gaapte ongegeneerd naar de afgezakte broek en naar de zwerterige spleet die naar de anus leidde.

Ik wilde zo graag mijn vinger in die anus steken en in slaap vallen in de zon in het gras.

De tuinman draaide zich om en betraptte me. Maar hij was niet geërgerd, eerder geamuseerd.

Hij riep me bij hem, gaf me een aai over mijn kruin en zei dat ik de kruiwagen vol onkruid mocht uitkieperen in die hoek daar.

Maar de kruiwagen was te zwaar en de tuinman kwam achter me staan en legde zijn handen op mijn handen en drukte zijn zalige harde middenstreek tegen mijn rugje, en ik dacht dat ik ging klaarkomen.

Gelukkig klonk er een sirene en de magie was verbroken: we werden weer een verboden volwassene en een spijbelend kind.

Ik bood de jenever en de abrikozen aan, de tuinman was zwijzaam dankbaar. Hij duwde eetbare bloemen in mijn mond en toen stond hij bruusk op en zei hij dat hij vroeger weg moest vandaag omdat hij bij een boerin in Vladslo een rolstoel en een traplift mocht gaan ophalen voor zijn zieke zus.

Ik huilde bittere teleurgestelde tranen en ik dronk van de jenever die me slaperig maakte. En angstig en doodziek de volgende dag. Mijn grootvader vond het hilarisch dat ik jenever had gestolen en zo rap, zo ongeremd, zo mateloos had gedronken. Er klonk bewondering in zijn stem, hij wist natuurlijk niet dat de tuinman het grootste deel van de jenever naar binnen had gekapt.

rapie. Ook namen ze al mijn digitale apparaten af, waarschijnlijk omdat ze bang waren dat ik kinderporno zou kijken.

Gelukkig ben ik nu van die therapeut af, maar vroeg of laat krijg ik er waarschijnlijk nog zo één. Ook heb ik al mijn apparaten terug, na zo'n drie maanden zonder contact met mijn vriendenkring. Ik had al die tijd niemand kunnen bereiken en kreeg dus ook geen ondersteuning van buitenaf.

Ondanks de verbetering moet ik nog altijd op mijn hoede zijn. Ik mag niet in mijn eentje bij kinderen in de buurt zijn. Daardoor kan ik niet eens naar buiten om een rondje te lopen. Het is geen verbod van overheidswege, eerder van familiewege. Ik ben bezorgd over wat er gebeurt als ik het verbod zou overtreden. Mijn familie heeft de telefoonnummers van de psychiatrische inrichting.

De volgende vrijdag was het raak: zonder schommel, zonder jenever, en zonder abrikozen ging ik op mijn doel af.

Ik zei tegen de tuinman: 'Streel me in de struiken, ik heb het nodig. Ik wacht al zo lang.'

De tuinman leek ontroerd en hij gehoorzaamde godzijdank.

Hij legde me teder op een zeil tussen twee coniferen. Hij trok voorzichtig mijn kleren uit en betastte mijn kleine ledematen met zijn vuile warme vingers. Het was heerlijk! Hij bouwde het hemeltergend traag op en ik hield het bijna niet uit, maar eindelijk bereikte hij dan toch mijn vagina.

Hij zei: 'Precies een pasgeboren molletje.'

Hij stak twee vingers in mijn pasgeboren molletje. En later ook nog zijn tong en het gladde houten handvat van een onkruidhark.

We beleefden twee jaren pret, nee extase. Ik heb ook hem verwend, zijn penis in mijn mond. Lastig was het niet, integendeel.

Zelfs de penetratie was veel minder pijnlijk dan verwacht. Het gebeurde in de winter, achter de hobbybarak van nazimonster Klaus. Ik bloedde op de sneeuw en de tuinman noemde het fluisterend 'een kerstmirakel'. Al was dat wellicht spotternij.

We werden nooit betrapt, nooit uitgejouwd, nooit gestenigd.

Maar op een dag stierf zijn zus en de tuinman kon een betere job krijgen: rechercheur in Nieuwpoort.

In mijn gedichten voer ik de tuinman regelmatig op als personage. Ik noem hem dan steevast 'de pedofiele tuinman', maar dat klopt niet. We waren een koppel, een ordinaar blind dwaas vrolijk verliefd onschuldig koppel.

Het was mooi en het was niet pervers.

Of als er perverse in het spel was dan kwam die van mij.

Delphine Lecompte
dichteres

Mijn verhaal is niet vreemd voor iemand die publiekelijk uit de kast is. Het is zelfs erg mild vergeleken met de ervaringen van anderen. Velen verliezen hun baan, hun vrienden, hun huis, enzovoorts. Erger nog, sommigen worden in hechtenis geout en onderworpen aan de verschikkingen van de gevangenis.

Onder het mom van kindbescherming worden kinderen, kindermisbruikers en zij die allebei zijn, een kwellend zwijgen opgelegd. Ik kan alleen maar hopen mijn verhaal u een inzicht in onze wereld heeft verschaft. En dat u uw eigen haat en vooroordelen heroverweegt.

Hoogachtend,

Laurel
enige minderjarige die iets in dit nummer iets heeft te zeggen, bekende van Marthijn

A.H.J. DAUT 'M ERIN

De wonderbips van Annechien

Wiptietjes met lieve tepeltjes kunnen me absoluut bekoren, maar ik houd toch vooral van billen. Van een stoute vrouwenbips, om precies te zijn. De blanke billetjes van Marieke Lucas Rijneveld streel ik liefdevol, met veel bewondering en respect. Gaandeweg daal ik heel voorzichtig af tussen haar heerlijke heuveltjes, tot daar waar het nat wordt. Dat is genoeg. Annechien Steenhuis komt omgekeerd op mij zitten, zodat ik elke beweging van haar wonderbips kan volgen. Bij Katja Schuurman en Abbey Hoes ga ik wél helemaal los, en zij ook. Carola Schouten help ik haar kont te ontdekken en te gebruiken. Kortom, ik red me wel in de eenzame uurtjes.

Hoe onschuldig kan het zijn, masturberen. Iedereen doet of deed het. Maar hoe pakken pedofielen dat eigenlijk aan, projectietechnisch gezien? Kijken ze vol verlangen naar Nickelodeon of naar de spelende kleuters in Sesamstraat? Ik heb geen idee. Zou iemand tijdens Op1 met veel bravoure verkondigen dat pedofielen zich en masse aftrekken tijdens het kijken naar Ome Aart en co, dan zou dat vast leiden tot Kamervragen. En hoogstwaarschijnlijk wordt het populaire programma vervolgens van de buis gehaald. We moeten onze kinderen immers beschermen.

Pedofielen mogen geen masturbatiefantasieën hebben. Althans niet als het aan het Openbaar Ministerie ligt. De kern van de 'bewijslast' die het Openbaar Ministerie maar blijft aanvoeren om de voormalige leden van Vereniging Martijn aan te kunnen pakken en op te kunnen sluiten, is het verheerlijken van seks met kinderen. Voor wie het was vergeten: Martijn werd in 2014 door de Hoge Raad op civielrechtelijke gronden verboden; van strafbare feiten was geen sprake, dus moest er wat anders worden verzonnen. Het probleem zat en zit 'm in het verheerlijken. Dat mag dus niet.

Het zal wel aan mij liggen, maar is het niet logisch dat pedofielen verlangen naar seks met kinderen? Het is verdomme hun geaardheid, het lot dat de natuur hun heeft toebedeeld. Ik verkondigde al meermaals dat we pedofielen hun dromen, fantasieën en verlangens niet mo-

gen afnemen, want ze hebben niets anders. Ze moeten zich aan de wet houden, al druist die compleet tegen hun geaardheid in. Bewonderenswaardig dat dit de meesten lukt.

Het overgrote deel van het kindermisbruik vindt overigens plaats in families en gezinnen, door zogenoemde gelegenhedspedoseksuelen, hetero's die hun frustraties niet langer de baas zijn en zich vergrijpen aan hun eigen kroost. Een verzachtende omstandigheid: ze verheerlijken seks met kinderen níét, en al helemaal niet publiekelijk. Wat ook voor ze pleit, is dat ze pedojagers hartstochtelijk steunen, om hen moverende redenen. Vandaar waarschijnlijk dat het Openbaar Ministerie geen speerpunt maakt van het misbruik in huiselijke kring, en daarmee jaarlijks duizenden kinderen aan hun lot overlaat.

Terug naar dat verheerlijken. Eenzame hetero's kunnen elk uur van de dag hun hijgend hart ophalen met internet. Bukakeparty's zijn immens populair: een groepje naar corpulentie neigende mannen met een goedgevulde puddingbuis verzamelt zich rondom een geknielde dame die met opengesperde mond wacht op wat komen gaat; een enkele keer houdt ze een kommetje onder haar kin, dat ze na afloop gulzig leeg slurpt. De glory hole, het befaamde gat in de muur, is gewild bij mannen én vrouwen – kloppende pikken en zaadvragende kutten à volonté. Close-up-opnames van anale penetraties, waarbij de darmflora trots

wordt getoond als ultieme trofee, zijn ook niet aan te slepen. Voor LHBTQ-ers zijn vergelijkbare pretparken beschikbaar, en eveneens niet alleen online. En gelukkig maar.

Een scherp contrast met pedofielen, die als het aan het Openbaar Ministerie en de deugdzame goegemeente ligt, seksuele fantasieën niet eens mogen hebben, laat staan dat ze daar (met elkaar) over praten of mailen. De troefkaart die het OM daarbij net iets te triomfantelijk trekt, en die er bij de moreel rechtschapen massa ingaat als koek: kinderporno. Wordt er bij een pedofiel een folder van een nudistenkamp of een door Erwin Olaf in de jaren tachtig gemaakte portretfoto van een halfnaakt jongetje in zwembroek aangehouden, dan heeft het OM 'kinderporno' aangetroffen bij de 'verdachte'. Vervolgens verkondigt het die 'vondst' met gepaste trots in een effectief persbericht, dat vooraf wordt gelekt aan De Telegraaf en RTL, en elke volgende actie is geleitimeerd.

Hangt datzelfde portret van Erwin Olaf aan de muur van het Nationaal Fotomuseum, dan heeft de kunstenaar de ontluikende seksualiteit van een kwetsbare adolescent in een fragiel beeld weten te vangen. Prachtig, ontroerend. In zowel het verzoekschrift als het requisitoir waarmee het OM destijds (succesvol) pleitte voor het verbieden van Vereniging Martijn wemelt het van dit soort schijnbewijzen. Het OM verzamelde bijvoorbeeld gedichten die door lezers op de site van Martijn werden geplaatst en waarin 'de liefde voor kleine jongetjes wordt verheerlijkt'. Het is me wat. (Voor meer voorbeelden, zie mijn in 2013 bij Uitgeverij Atlas Contact verschenen pamflet Rafelranden van de moraal.) Dit roept de vraag op: is het niet juist de rechterlijke macht die hiermee 'kinderporno' produceert?

Pedofielen worden voortdurend negatief geframed, want ze zijn het symbool geworden van alles wat wij als samenleving

niet willen (zien). Ze vertegenwoordigen het ultieme kwaad en dat moet uiteraard worden vernietigd, in al zijn verrotte verdorvenheid. Begrip (proberen te) tonen voor pedofielen betekent al snel dat je het opneemt voor kinderverkrachters. En dan moet je dus dood, net als al die perverse viezeriken, dat ongedierte.

De ontmenselijking van pedofielen is een collectieve waan die veel zegt over onze kwetsbaarheid. Het verleden, en helaas ook het heden, laat zien dat we als mensheid bereid zijn om hele bevolkingsgroepen te offeren voor overtuigingen die gebaseerd zijn op angst, haat en ressentiment, maar die gemunt worden als humaan, rechtschapen en verantwoordelijk. Zowel de wetgevende, de uitvoerende als de rechtsprekende macht doen daaraan mee. Een blinde vlek waar ik bang van word.

Ik heb Marthijn Uittenbogaard, het boegbeeld van pedofiel Nederland, meermaals een vrijheidsstrijder genoemd. Hij verdedigt de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van vereniging in de volle breedte, en dat zouden we moeten koesteren, niet versmaden. Hij houdt zich bovendien aan de wet, al bevraagt hij die tegelijkertijd. Dat is zijn goed recht.

Marthijn heb ik leren kennen als een eerlijke, betrouwbare man die openstaat voor dialoog. Ik steun zijn strijd dan ook van harte. Dromen, fantasieën en verlangens mogen nooit en te nimmer strafbaar worden gesteld. En mensen hebben het recht daarvan te getuigen en daar met elkaar over te praten of mailen. Een droom is geen daad. (Al verdenk ik de nodige boeren ervan in de vroege ochtend, het tijdstip waarop de dauw uitnodigend begint te glinsteren, weldegelijk een varken, kip of geit te bepotelen. Maar dat zal vast aan mijn vooroordelen liggen.)

A.H.J. Dautzenberg
schrijver

Haribo?

Invullen en opsturen naar:

Propria Cures
Singel 464
1017 AW Amsterdam

Of wees een hippe bink en sluit een abonnement af via:

www.propriacures.nl

Ja, macht Kinder froh und Erwachsene ebenso. Doet u mij ondertussen maar een abonnement op Propria Cures, de toverbal onder de klassentraktaties. Ik wacht met betalen tot de acceptgiro de klassen rond is geweest.

Naam _____

Adres _____

Postcode / Plaats _____

Collegekaartnummer _____

Gewone mensen € 45,- / jaar Tientjeslid € 10,- / vijf nummers

MEINDERT FENNEMA HAALT Z'N BUKS UIT HET VET

Pedojojagers!!

Niet zo lang geleden werd ik uitgenodigd door Geerten Waling om op zijn vroegere middelbare school over politiek te discussiëren. Na afloop van ons beider praatjes kwam een vraag uit de zaal van een moeder die opmerkte dat haar zoon van 15 al heel veel belangstelling voor politiek had. Wat ik vond van het idee om de kiesgerechtigde leeftijd te verlagen.

Ik moest er even over nadenken en antwoordde tenslotte met een wedervraag. Ik vertelde haar dat mijn dochter van 15 al heel veel belangstelling voor seks had: 'Wat vindt u van het idee om de leeftijd voor het recht op seks met volwassenen te verlagen?'

Een ijzingwekkende stilte. De moeder had rode vlekken in haar hals gekregen en stamelde dat het ene niets met het andere te maken had. Over pedofilie, daar wilde ze niet over praten...

Ik antwoordde vriendelijk dat ik met deze vergelijking alleen maar bedoeld had te zeggen dat elke leeftijdsgrens in dezen arbitrair is en dat het de vraag is of je iemand waarvan je vindt dat die nog niet in staat is om zelf te beslissen of zij seks wil met iemand van 30, wél moet laten beslissen over oorlog en vrede. Maar de moeder had de luiken gesloten en het debat kwam die avond niet meer op gang.

De volgende ochtend werd ik op het station Heemstede-Aerdenhout aangeschoten door een andere moeder die mij lachend vertelde hoe zij inwendig had gelachen om mijn interventie op deze katholieke middelbare school. 'Hahaha, je had ze goed te pakken, hahaha.'

Ik vond dat leuk, maar ik realiseerde mij tegelijkertijd dat deze moeder zich kennelijk niet vrij voelde in de Aula van de school, College Hageveld in Heemstede, het debat aan te gaan over de mate waarin seks met minderjarigen geoorloofd is. Kinderen zijn in het publieke debat volledig gedeseksualiseerd. Wie daar vraagtekens bij zet dient geïsoleerd, gecriminaliseerd en opgesloten te worden.

In 2006 wilde de Amsterdamse studentenvereniging Machiavelli in de Oudemanshuispoort een bijeenkomst organiseren met de toenmalige voorzitter van de Partij voor de Naastenliefde, Marthijn Uittenbogaard, die ervoor pleitte om seks met kinderen ouder dan 12 niet meer strafbaar te stellen, onder de vanzelfsprekende voorwaarde dat het kind deze seks ook zou wensen. De bijeenkomst ging niet door omdat de Universiteit van Amsterdam de veiligheid niet kon garanderen; beter gezegd de UvA had de beveiligers uit het gebouw teruggetrokken nadat er dreigementen geuit waren. De Oudemanshuispoort, die vroeger een vrijplaats was van de meest bizarre groeperingen (zoals maoïsten die het regime van Pol Pot verdedigden), is dat niet meer. Dat ligt overigens niet aan het bestuur van Machiavelli, maar aan het bestuur van de UvA. <https://www.nrc.nl/nieuws/2011/07/06/pas-op-pedofiel-de-maatschappij-wordt-vrediger-als-12024293-a1222530>

Mijn collega-hoogleraar aan de UvA Gert Hekma kreeg van het College van Bestuur zo'n 15 jaar geleden een waarschuwing toen hij op televisie verklaarde niet perse tegen seksuele relaties tussen volwassenen en kinderen te zijn. <https://www.folia.nl/actueel/111821/gert-hekma-gaat-met-pensioen-pfffff-iedereen-is-zo-preuts-en-braaf-geworden>

Naarmate de private pornificatie oprukt, neemt de publieke preutsheid toe. En die preutsheid leidt tot volksgerichten, aangevoerd door Thierry Baudet en Henk Bres. De pedojagers van Henk Bres leggen hun moraal met harde hand op. Het OM doet daar graag aan mee, destijds met het vervolgen van de pedovereniging Martijn en nu weer met het vervolgen van

de vroegere voorzitter van die inmiddels verboden vereniging. Deze is zijn leven niet meer zeker. <https://www.volkskrant.nl/columns-opinie/pedofiliever-dacht-making-is-een-retorische-knuppel-van-extremrechts-geworden-bad863e0/>

Ongeveer 20 jaar geleden logeerden mijn vrouw en ik in New Orleans, bij een collega die net gescheiden was en met haar twee kinderen in een uiterst smal *shotgun house* woonde. Wij gebruikten de kinderkamer, waardoor de kinderen bij hun moeder in bed moesten slapen. Mijn vrouw vond dat wij de gastvrijheid van mijn collega wel erg op de proef stelden, maar die stelde haar gerust. Zij vond het heerlijk om met haar kinderen in één bed te slapen, maar als zij alleen was kon dat niet: haar burens zouden haar aangeven op verdenking van pedofilie...

Wij gaan allemaal op Henk Bres lijken.

Zeven jaar geleden schreef ik samen met Anton Dautzenberg, Arnon Grunberg, Gert Hekma en Bart Zwier een open brief tegen de pogingen van het OM de pedovereniging Martijn te verbieden. Dat stuk werd medeondertekend door een veertigtal andere schrijvers, wetenschappers en journalisten en verscheen in de Volkskrant. <https://www.volkskrant.nl/columns-opinie/hoge-raad-verbied-vereniging-martijn-niet-b25e1f06/>

Naar aanleiding van dat stuk werd ik gebeld door de redactie van *Pauw en Witteman* met de vraag of ik die open brief op televisie wilde komen verdedigen. Ik zei ja, maar dat deed ik met lood in de schoenen en niet voordat ik mijn vrouw om toestemming had gevraagd. Uit voorzorg haalde ik de pocketeditie van Vladimir Nabokov's roman *Lolita* uit mijn boekenkast en inspecteerde de luiken van onze woning. Ik verwachtte die nacht ongewenste bezoekers.

Tot mijn grote opluchting werd ik een paar uur voor de uitzending gebeld door dezelfde redacteur met de mededeling dat hij niemand had kunnen vinden om

met mij in debat te gaan. Ik was even opgelucht als verbijsterd. 'Huh? Niemand?' bracht ik uit, 'ook Henk Bres niet?' Nee, ook Henk Bres niet. Ik haastte mij mijn echtgenote het goede nieuws te vertellen.

Om elf uur werd ik gebeld door een vriend. Ik moest snel naar *Pauw en Witteman* gaan kijken. Daar zat Madeleine van Toorenbrug namens het CDA een verbod van de vereniging Martijn te verdedigen. Kennelijk had zij als voorwaarde voor haar optreden gesteld dat ze niet tegengesproken zou worden. Dat gebeurde overigens toch, niet alleen door Jeroen Pauw en Paul Witteman, maar ook door Thierry Baudet die toevallig ook tafelgast was en Van Toorenbrug stevig aanviel. Baudet vroeg of Van Toorenbrug ook voorstander was van het verbieden van de roman *Lolita*, waarin een pedofiel de hoofdpersoon is.

Mevrouw Van Toorenbrug gaf geen antwoord op de vraag van Baudet, mogelijk omdat zij nog nooit van Vladimir Nabokov had gehoord. <https://www.bnnvara.nl/dewerelddraaitdoor/videos/259486>

Thierry Baudet vindt nu, zeven jaar later, dat het kinderprogramma *Gewoon Bloot* niet uitgezonden had moeten worden. 'De publieke omroep schurkt hiermee aan tegen het promoten van pedofilie. Seksualisering van kinderen. Potloodventerij. Misdadig.'

De ontwikkelingen gaan razendsnel in Nederland. Binnenkort wordt *Lolita* uit de openbare bibliotheken gehaald, en dan volgen Jan Hanlo en Gerard Reve.

Meindert Fennema

emeritus hoogleraar politieke theorie

Voor u geknipt

André van Duin draait er niet omheen in Heel Holland Bakt Kids

Bij het afscheid zei ik: 'Van de zomer kom ik terug met een baby'

Sylvia Witteman @sylviawitteman · 8 m

En hier, op veler verzoek: de poes van mijn dochter!

AND DON'T TELL LESLEY WHAT TO DO

Middels eugenetica naar Übermensch

Je hoort het wel eens: wit haar, blauwe ogen – het Arische ras dat beter zou zijn dan elk ander. Rechts vergelijkt zwarten met apen. En links is een rassen-ontkenner.

Ik ben links. Niet linkshandig trouwens. Zo duivels zit ik ook weer niet in elkaar. Maar politiek gezind ben ik links, zo links zelfs dat ik tegen Silvana Simons van BIJ1 zou zegen, schuif nog een stukje door naar links alstublieft. Maar ik ben geen rassen-ontkenner. En of het ene ras beter is dan het andere moge wel duidelijk zijn. En dat zeg ik niet omdat ik toevallig bij de beste hoor. Feiten zijn gewoon feiten. Ook als die feiten niet goed samengaan met hoe je het eigenlijk graag zou willen zien. Maar de witte man zal niet lang meer de overhand hebben. Want er komt een nieuw ras, beter dan alle andere rassen. En dat ras zal ons niet uit elkaar drijven maar juist verbinden.

U kent het wel, dat verhaal over de bloemetjes en de bijtjes. Waar het bijtje zijn knotsharde angel in het bloesempoesje van de bloem steekt en er hevig op los humpt. Als mensen het vergelijkbare doen dan gebeurt het wel eens dat daar een vrucht uit komt. De genen van het mannetje en de genen van het vrouwtje gaan samen keihard in gevecht om te bepalen welke het sterkste zijn. Meestal zijn de slimste en de beste genen het sterkst en overwinnen. Daarom zijn mensen slimmer en gezonder dan de mensen van duizend of duizenden jaren geleden. Soms verspreiden slechte genen zich, omdat toevallig de anderen wel beter of slimmer zijn in veel opzichten, maar net niet sterker.

Al generaties lang neukt men vooral een beetje in de buurt van waar men is opgegroeid. Daarom kan je aan iemands

kop soms al zien waar die vandaan komt. Mensen uit Somalië zijn het makkelijkst te herkennen. Lang voorhoofd, ogen van E.T. Iedereen uit Ivoorkust heeft een fiet-senrek, en daarmee bedoel ik een veel te grote spleet tussen de voortanden. Ryanne van Dorst – leuk wijf trouwens – komt ook gewoon uit Ivoorkust maar heeft albinisme. Ken je mensen uit Curaçao? Waarom lijkt het alsof al die mensen op paardrijden zitten? Dat land zit vol zwarten, maar als je googelt op 'Curaçao hardlopen' dan zie je alleen foto's van blanken. Dat komt omdat er iets mis is met hun benen. Ze hebben allemaal Obenen en daar komen ze maar moeilijk vanaf. Om mensen op Curaçao nog bozer te maken, hier een stukje geschiedenis. De slavenboot van Afrika kwam aan op Klein Curaçao, een eilandje naast Curaçao, waar de slaven werden geselecteerd. Goede verkoopbare slaven gingen op doorreis. De zieken werden gedood. En wat er tussenin zat ging naar de plantages op Curaçao. Er is daar dus al honderden jaren sprake van een ongezonde genenpoel en ze konden daar zelf geen verandering in brengen omdat er tussen hen en gezonde genen een grote ruige zee zat. Het tweede probleem van Curaçao en andere kleine eilanden is dat als je een beetje rond wipt je al snel met je eigen nicht neukt. Curaçao is een incest-walhalla.

Een probleem van neuken in de buurt is ook dat genenpoelen zo op elkaar lijken dat veel genen niet echt beter zijn dan de anderen en er dus daaruit weinig verbeteringen kunnen voortvloeiën.

Nu over het betere ras, dat ras is niet wit, dat is niet zwart, maar Duo Penotti. Ja, zogenaamde halfbloedjes zijn de verbetering. Wanneer je een Europeaan pakt en een Afrikaan en die creëren een nakomeling samen, dan is er zo'n diverse genenpoel dat er op alle vlakken verbeteringen behaald kunnen worden. Natuurlijk wint een slechter gen het wel eens van een beter gen, maar in het algemeen hebben de betere genen de overhand.

Halfbloedjes zijn beter. En ik hoor mensen al roepen. 'Ik ken zo'n halve Papoea en die is knetterdom'. Inderdaad, dat kan gebeuren. Maar gemiddeld zijn meng-ras [of mixed race]-mensen slimmer en gezonder. In Nederland is het vooral de onderklasse die mixt, omdat zij minder bang blijken om scheef aangekeken te worden. Het verpesten op het recht van de erfenis is daar niet zo van belang. Wel raar is dat juist de onderklasse ook kankerracistisch is. Terwijl de schoolcijfers bij de onderklasse gemiddeld laag zijn, zien we ook dat juist uit diezelfde groep de meng-ras-kinderen zeer goed meekomen met de kinderen uit de middenklasse.

Dit zie je ook terug in het spelen. Terwijl de meeste kinderen uit de onderklasse gewoon voor het huis op straat met elkaar spelen, zie je dat meng-ras-kinderen vaak een stukje moeten fietsen voor hun vriendjes. Want die wonen in een groener en beschaafder deel van de stad. Een gemiddeld hoger IQ, een gezonder en sterker lichaam zorgen er voor dat meng-ras-kinderen het tuig van de onderklasse kan ontgroeien.

Omdat dit blad over de vrijheid van meningsuiting gaat, uit ik mijn mening over hoe ik denk dat het nu verder moet. Ik

vind dat iedereen met een IQ onder de 120 geen baby's zou moeten mogen maken. Zij moeten worden gecastreerd of gesteriliseerd.

Wel vind ik dat iedereen recht zou moeten hebben op een kind. Omdat kinderen ons leven kleur en zin geven. Daarom moeten alle vrouwen met een IQ boven de 120 die lichamelijk gezond zijn en waarbij in de afgelopen generaties geen overdraagbare mankementen zijn hun eierstok inleveren. Of iets in die richting. Met het zaad van mannen gaat dat veel makkelijker. En daarom doen alleen mannen met een IQ van 130 of hoger mee.

Er komt een databank van eitjes en zaadjes. Men kijkt dan constant hoe de genetische diversiteit verbeterd kan worden. Omdat genen enkel een factor zijn bij het creëren van slimmere en gezondere mensen is het ook van belang dat de opvoedfactor wordt verbeterd. Iedere volwassene heeft recht op één kind, maar moet daar een opleiding voor volgen, zeg maar Pabo maar dan zonder de taal- en rekenstoets.

Maar tot het zover is kun je zelf de mensheid vooruithelpen door wanneer je geen rubber gebruikt enkel nog met mensen te neuken waarvan de voorouders tenminste 500 kilometer van de jouwe leefden. Of nog beter, aangezien er al genoeg mensen op deze planeet wonen, word gewoon pleegouder of zo.

Lesley Uittenbogaard
Partner Marthijn

MARTHIJN UITTENBOGAARD HEEFT KIND NOCH KRAAI

Brief aan mijn dochter

Jij bent mijn dochter en wat ik nu zeg mag ik niet eens denken, laat staan schrijven, want de gedachtenpolitie en de kinderbescherming waken. Toen jij een meisje was - ik bedoel echt klein, zeg drie, vier, vijf jaar oud - nam ik jou wel eens op schoot. Ik streelde je krullen en deed dan heel even m'n ogen dicht, en dacht wat pappa's niet mogen denken.

Maar toen... je was zo onschuldig, ik krijg er weer tranen van in m'n ogen. Maar ook, gebiedt de eerlijkheid te zeggen, voel ik hoe onbehaaglijk nabij m'n stijve is. Pappa's mogen geen grote pie-mel krijgen bij hun kleine meisje, maar ik ken geen pappa die ten minste niet één nachtmerrie lang gedroomd heeft over wat zijn kleine lieveling niet allemaal in haar mond zou kunnen nemen. Plat, hè?

Wij mensen schijnen ons te onderscheiden van de Bonobo-aap onder andere hierin dat wij het niet doen met onze kleintjes. Bij de Bonobo, waar de vrouw de baas is en conflicten worden opgelost door de Eeuwige Beweging, maken ze daar geen punt van; zoontje, dochtertje,

hopla! En mij bekruipt de verdorven gedachte dat ook daarom die uitstervende aap een wonder van beschaving is vergeleken met de homo sapiens. Jawel, ik denk dat de wereld beter af zou zijn als pappa's zich niet langer zouden hoeven schamen voor de begeerte die ze voelen, juist voor hun dochter.

De heksenjacht op pedoseksuelen heeft iets van het wegwassen van de eigen zondige verleiding die als een veenbrand langs de harten gaat. Ik weet dat er duizenden vrouwenlevens verwoest zijn dankzij verkrachting door onmachtige vaders, maar daar heb ik 't hier niet over. Ik praat over het tedere vloeien van de Bonobo, gevolgd door een kort maar

hartstochtelijk wipje. Als we jou en mijn gesop voor het gemak even weglaten, maar mijn stijve niet en de wellust in jouw ogen evenmin, ben ik dan nog schuldig, edelachtbare?

Dat jij mij al opwond als kleuter, zou ik daarvoor de rest van mijn leven in een kooi behoren door te brengen?

In de jaren zestig en zeventig kreeg Edward Brongersma langzaam maar zeker voet aan de grond. Na de uitvinding van de pil was er de bevrijding van de seks. Homoseks werd geaccepteerd, en waarom zou dan - onder de strikte voorwaarde dat het kind het wil en dat het niet wordt gedwongen - pedoseks niet zijn toegestaan? Dit verlichte standpunt is inmiddels verlaten en onder invloed van de gogen is het kind neergezet als geheel en al vrij van seksuele lusten, in elk geval tegenover volwassenen.

We zijn ver verwijderd van het begrip dat Brongersma trachtte te kweken, ove-

rigens tot schade van onszelf, want alles wat bespreekbaar is, is in beginsel ook beheersbaar, moet u maar denken!

Trouwens, dit is niet mijn tekst. Het eerste deel is geschreven door Theo van Gogh (die geen dochter had) en het tweede deel door Pim Fortuyn. Beiden kwamen ze, net als ik, op voor het vrije woord. Beiden worden ze door velen vereerd, tot op de dag van vandaag. Vereerd door velen, waaronder ook veel hypocriete mensen, omdat anderen die soortgelijke zaken schrijven en beweren van hen monddood moeten worden gemaakt, of erger.

Marthijn Uittenbogaard

GERT HEKMA BUIGT DIEP

De eregalerij

Dichtende jongensliefhebbers waren er onder alle gezindten. Geïnspireerd door Duitse August von Platen dichtte Tachtiger Willem Kloos (1859-1938) al vroeg over jongens in *Knabenklagen*. Louis Couperus (1863-1923) schreef en dichtte over jongens zoals keizer Heliogabalus die een man en een vrouw huwde, zich prostitueerde en stierf op z'n 18de (1905-6, zie ook Hafkamp 1979, 17-9).

Vervolgens de Joodse Jacob Israël de Haan (1881-1924) vooral beroemd om zijn vroege homo/SM-romans *Pijpe-lijntjes* (1904) en *Pathologieën* (1908). Van hem staat een citaat 'Naar vriendschap zulk een mateloos verlangen' op het Homomonument uit een gedicht over een jonge visser. Zie ook zijn kwatrijnen voor zijn strijd met Joods geloof en knapenliefde (Fontijn 2015). Vervolgens een gereformeerde Christelijke dichter Willem de Mérode uit Groningen pseudoniem van Willem Eduard Keuning (1887-1939) beroemd om zijn jongensgedichten zoals *Ganymedes* (1924). Een gelijkgezinde van hem was Ernst Groenevelt (1887-1955), ook gereformeerd, rentmeester van Nijenrode, letterkundige, journalist en redacteur van *Het Getij*. Zijn Amsterdamse woning was een homo-ontmoetingsplek. Vervolgens weer een Joodse dichter Jacob Hiegentlich (1907-1940) die na de Duitse inval zelfmoord pleegde en gedichten, verhalen, essays en een toneelstuk naliet zoals:

Sonnet

Gij zaagt hem met zijn vrienden zich vermaken,
hoe bruine Tadzio op ranke benen snel,
zich rept in 't opwindend tennisspel
opdat de racket toch terecht mocht raken.

Hij miste nooit den kleinen, wilden bal.
Wie dorst zijn bateloze schoonheid laken?
O sierlijk spel, dat niet lang duren zal,
hoe wankel is de staat van aardse zaken.

Want wie daar in den avond voor zich heen
stil zat te staren op 't hoog terras,
zag hoe 'n moedeloze knaap alleen,
vooroverneigend in de branding was.
Als blind liep Tadzio van 't lege strand
diep in der golven gruwelijken brand.

(zie Ypes 1949, 37)

Vanaf dezelfde jaren dertig schreef de onderwijzer en linkse dichter Jac. van Hattum (1900-1981) verhalen en gedichten van de knapenliefde (Oegema van der Wal 1969). Mijn voorkeur heeft het

verhaal *De Ketchupcancer* (1965) en een gedicht zoals *De amulet*:

Hij draagt zijn Heiland om de jongensnek,
Heel minutieus van 't puurste goud gedreven,
't geschenk hem door de liefste hand gegeven;
de laatste avond was 't, vóór zijn vertrek.

Vergeefs, vergeefs, de kostbare amulet,
met tederheid hem om de hals gehangen,
vermag geen tempering van 't wild verlangen
naar weer een vriend en nog een vriend in 't bed.

Een vreemde jongenshand speelt met het Kruis
en tracht dit nu de slapende te ontwingen;
is goud niet méér dan dertig zilverlingen?
Eens keert de zondaar zonder Heiland thuis.

(zie Hafkamp 1979, 46-8)

De zeer katholieke Jan Hanlo (1912-1969) schreef een iconisch gedicht 'Oote Oote Boe' en een ander over jongensliefde 'Jossie' (Hanlo 2018: 79, 73). Na zijn dood verscheen *Go to the mosk. Brieven uit Marokko* (1971) over zijn liefde voor de ca 12-jarige knaap Mohamed met wie hij een intieme relatie onderhield, de jongen actiever dan Hanlo die hem meenam naar Nederland. Hij streed tegen zijn verlangens maar Mohamed haalde hem over die te uiten. Omdat hij hier niet met jongens mocht omgaan deed Hanlo alle moeite om zijn geliefde die dreigde als vreemdeling het land te worden uitgezet te legaliseren en bezocht steeds de relevante instellingen. Op weg naar de rechtbank in Maastricht kwam hij na een motorongeluk om het leven. Eerder was hij net als de Mérode en Groenevelt veroordeeld voor seks met knapen; Hanlo voor het betasten van een blote jongensborst.

Jaap Harten (1930-2017) uit een welgesteld milieu was schrijver en dichter. Hij schreef in *Operatie Montycoat* (1964) hoe een Canadese soldaat die Nederland bevrijdde op hem als 15-jarige verliefd raakte en hem het homoleven in naoorlogs Parijs leerde kennen. In zijn gedichten was het vaak de omgekeerde wereld

en ging het om zijn eigen liefdes. Hetzelfde beleefde 11-12 j Rudi van Dantzig met een Amerikaanse soldaat na de hongerwinter toen hij in Friesland zat. De choreograaf verlangde terug naar diens seks en aandacht, zie zijn roman *Voor een verloren soldaat* (1986) en de film.

Er waren nog vele dichters en schrijvers die over jongens schreven zoals linkse Jef Last (Wester 2021), katholieke Gerard Reve met 'Een nieuw paaslied', 'Leve onze marine' en 'Graf te Blauwhuis' (2001: 47, 55 en 59) of de lofzang van Karel van Reym (pseud. van E.B. de Bruyn) op het urinoir. Gerrit Komrij schreef en dichtte over mannen- en knapenliefde vooral in geschiedenis en in essays zoals 'Van de verkante keer 1 & 2' in *Averchts* (Synopsis 1980; zie ook Hafkamp 1979, 101-3). Hans Warren deed het in zijn dagboeken en gedichten (Hafkamp 1979, 73-6) en Boudewijn Büch bezong jongens (Hekma 1980, 55). Arnold Spauwen (1947-2013, pseud Sylvester Owen) weer een katholieke dichter zong van de liefde voor zijn broers en vrienden op de kostschool Rolduc in poëzie en proza: incestueus en pedofiel (Hafkamp 1979, 104-5). Frits Bernard had zelfs een speciale uitgeverij Enclave waar werk van jongensliefhebbers verscheen zoals romans van hemzelf, Coos Huisman en Jef Last naast serieuze essays van Edward Brongersma.

Wat opvalt hoe knapenliefde zo sterk deel uitmaakt van de homopoëzie: van Kloos tot Reve, van de Haan, van Hattem en Harten tot Komrij en Warren. In de bundel van Hafkamp staan nog meer voorbeelden van zulke dichtkunst. Ongetwijfeld speelt het gymnasiale schoolvoorbeeld van de Griekse pedagogische eros een rol bij die interesse. We kunnen denken aan het Nederlandse werk van Johannes Kneppelhout (1814-1895) die in Frans het boekje *Opvoeding door vriendschap* (1980) schreef, zelf zulke relaties had en dat had opgestoken op élite-kostschool Noorthey te Voorschoten. Andere jongens, hé en ho, waren de eerste geliefden van homo's en vonden inspiratie in liefdes met knapen en mannen. Een andere achtergrond is dat het Westen wel woorden had zoals sodomie voor anale seks en pederastie voor knapenliefde met een pedagogisch ideaal maar slechts vage termen voor volwassen mannenliefdes, zoals vriendschap en in Engels *male love* met Franse, Duitse

en Nederlandse variaties socratische ondeugd en *Florentiner* met een verwijzing naar de stad waar ze algemeen voorkwamen. Trouwens, steeds begrippen die zowel naar een seksuele voorkeur voor mannen als jongens verwezen. Naast variaties die met zonde, kwaad, tegennaatuur werkten. Het woord homoseksueel dateert van 1869, het bestond niet eerder om een voorkeur of identiteit aan te duiden. Zoals mensen blijven twijfelen tussen de optie voor hé of ho, norm of afwijking, was dat eerder tussen pedo en homo. Seksuologen uit de tijd rond 1900 als Richard von Krafft-Ebing, Magnus Hirschfeld en Albert Moll schreven over die keuze bij nichten en de Franse Georges Hérelle dacht zelfs dat ze allemaal van de knapenkant waren in hun erotische voorkeur. Dat we denken in termen van homo's is dus een recente ontwikkeling. Door jongensliefde buiten de geschiedenis te plaatsen doen we onrecht aan mannen en knapen die geen homo konden zijn, hun vriendjes beminde en niet per se misbruikten.

Gert Hekma
oud-docent homostudies

Jan Hanlo (1912-1969) en Mohamed (570-632)

TS ZORGT VOOR DE BROODNODIGE NUANCE

Kinderachtig

Ik ben tegen pedofilie en het mishandelen van pedofielen.

TS

NELSON MAATMANDELA STRIJDT VOOR VRIJHEID

Epistula ex ponto

Alvorens ik vertrok vanuit Nederland vroeg de persoon die mijn laatste onderduikadres verzorgde aan mij of ik het niet eng vond Nederland te verlaten. Ik had nog geen idee waar ik naartoe zou gaan en hoe het leven daar zou zijn. Toch antwoordde ik: “Maak je geen zorgen over mij. Ik ga slechts het avontuur tegemoet.”

Nog nooit was ik buiten Europa geweest en zelfs al ruim tien jaar niet meer buiten Nederland. Ik kwam regelmatig van Dokkum tot aan Maastricht, maar nooit verder dan dat. Ondanks dat landde ik afgelopen najaar in een zonovergoten land van palmbomen en cocktails.

Wanneer ik anderen vertelde waar ik was schrokken zij en zeiden: “Je bent op de gevaarlijkste plek op aarde”. Echter belandde ik in een paradijs, in een van de oases van de liberale gedachten in de conservatieve wereld. Waar homo’s hand in hand over straat kunnen, waar men haar naasten liefheeft en waar men respecteert dat anderen anders zijn en ze zich niet bemoeien met persoonlijke keuzes.

Het lijkt een mooie droom, maar het is het gevolg van een nachtmerrie. Al snel na mijn aankomst heb ik humanitair asiel aangevraagd. Ik ben Nederland ontvlucht. Ik heb moeten vluchten voor illegale vervolgingen en levensbedreigend geweld.

De druppel was dat de reclassering, vergezeld door de politie, illegaal mijn wo-

ning betrad en spullen in beslag nam wegens een filmpje van een twintigjarige die zichzelf bevredigde. De politie had geen bevel en geen toestemming om aanwezig te zijn. Tot vier keer toe vorderde ik hen mijn woning te verlaten. Nadat zij dit weigerden sprak ik hen toe over hun geestelijke tekortkomingen en uitte ik hardop dat ik wenste dat zij nog voor de dag zou eindigen het tijdelijke voor het eeuwige zouden verwisselen.

Nog geen tien minuten nadat zij uiteindelijk mijn woning hadden verlaten, draaide ik de deur van mijn woning op slot. Niet wetende dat ik nooit meer een voet binnen zou zetten.

Een dag later stormde de politie mijn woning binnen met een aanhoudingsbevel dat zij had verkregen vanwege een filmpje van een professionele pornoacteur van twintig. Later werd erkent dat dit onterecht was, maar het aanhoudingsbevel is nog altijd niet ingetrokken. Ik had mij immers ongepast gedragen tegenover de mensen die huisvredebreuk pleegden.

Inmiddels ben ik onschendbaar en voel

ik mij bevrijd. Hier vind ik wellust in de latrine van de sociëteit van de herenliefde. Echter verlang ik naar de jongensliefde en hier mogen jongelieden ook bemind worden. Weliswaar worden openlijke uitingen van intergenerationele intimiteit hier niet aanvaard, maar in het geheim worden deze wel gedoogd. Ook vindt men hier prostitutie van het progetituuur. Dat is illegaal, maar iedereen weet dat en waar het plaatsvindt.

Ik voel mij echter nog gebonden aan de Nederlandse wet en aan de voorwaarden die de rechtbank Rotterdam aan mijn vrijlating verbond. Tot op heden heb ik die niet overtreden. Althans, bedelende kinderen krijgen van mij geld, en hongerige kinderen mogen in het restaurant bij mij aanschuiven. Het goede doen is immers ook een ander helpen ongeacht de persoonlijke consequenties.

Moet ik mij echter nog houden aan wetten en regels die niet gelden waar zij mij dienen te beschermen en zelfs worden verloochend om mij te vervolgen? Geldt de wet waar ik, en mijn achterban, worden uitgesloten van het democratisch proces? Misschien concludeer ik binnenkort van niet, en ook dat zou mij bevrijden.

Maar ik wil niet in dit paradijs zijn. Zoals men verwacht dat het streven van elke vluchteling is, is ook mijn doel

om te staan voor mijn land, mijn thuis en mijn mensen. Ik wil terug naar mijn thuis, ik wil terug naar Nederland. Ik wil het paradijs bouwen dat van mij is en niet vluchten naar het paradijs dat een ander reeds heeft opgebouwd.

Nederland verafschuwt mij, maar mijn liefde voor mijn land is onvoorwaardelijk. Ik zal van mijn land blijven houden hoeveel zij mij ook vervloekt, maar als het gif te diep zit zal ik Nederland nooit kunnen redden en van een ander moeten leren te houden. Strijden zal ik tot mijn laatste adem. Liefhebben tot mijn hart niet meer kan kloppen.

Mijn liefje en ik zien elkaar reeds staan. Wij kijken elkaar vaak in de ogen. Ik wil hem zeggen hoe leuk ik hem vind en hoe ontzettend mooi hij is. Het is een blamage dat ik dat niet mag zeggen. Elk moment dat ik niet tegen hem kan uitten wat ik voel is een diepe vernedering.

Daarom uit ik mijn liefde door voor hem te blijven strijden, voor ons te blijven vechten. Ik kan niet anders en ik hou niet op tot ik publiekelijk mijn liefje kan omhelzen en kan kussen. Totdat het niet langer geheim hoeft te zijn dat wij elkaar liefhebben.

Nelson Maatman
boyllover en banneling

MEELOPER I DOET EEN VOORSPELLING

Epedomie

Volgens mij zijn er twee soorten pedofielen. Pedofielen die het graag met meisjes doen, en pedofielen die het graag met jongens doen. Nu vraagt u zich af: waarom zou je anno 2021 zo’n bekrompen onderscheid maken? U heeft lang geleden besloten uw kinderen genderneutraal te voeden en het maakt u dus niet uit door wat voor sóort pedofiel uw Daantje nou precies wordt misbruikt.

Maar er is wel degelijk een verschil. De jongetjespedofiel, dat is de pedofiel waar Lange Frans zo ontzettend bang voor is. Ondanks dat het Orakel van Delphi-Zuid de publieke opinie een beetje tegen heeft, is er veel waars in zijn profetieën. Zo klinkt zijn oproep om Mark Rutte dood te schieten nu, een paar maanden en een paar staatsrechtelijke incidenten verder, al een stuk minder absurd. En dat ze bij D66 geen satanisch verjongingselixier drinken is alleen maar omdat zo iets een beetje vreemd staat op het declaratieformulier. Over die pedofielen had hij al helemaal gelijk; mannen die het met jongetjes doen hebben sinds jaar en dag de wind in de zeilen. In het oude Athene werd elke prepuberale jongen onderworpen aan ofwel de “Socratische methode” ofwel een teleologische benadering van minstens 25 centimeter. De katholieke kerk bracht zoals u weet geen verlossing, maar institutionaliseerde jongetjespedofilie juist. Niemand vond dat erg - zo was het nu eenmaal. En ook als die kerk weer verdwenen is blijven grote geesten het met kleine jongens doen. Mi-

chel Foucault gebruikte naar het schijnt zelfs een begraafplaats als decor (de mens was immers dood). Als u denkt dat het in de 21e eeuw wel anders is, heeft u het mis: Paul de Leeuw presenteert nog steeds Op1.

De meisjespedofiel daarentegen is altijd tegengewerkt. Aan jongetjes zitten, vooruit, een soort uit de hand gelopen homoseksualiteit, maar kom niet aan onze maagden! Het vroegste Rome werd zelfs bijna in de as gelegd omdat koning Romulus zich aan een paar vroegrijpe Sabijntjes had vergrepen. Ook de profeet Mohammed (subhanahu wa ta’ala) wordt niet bepaald in dank afgenomen dat hij het op een goed moment heeft aangelegd met het zesjarige halalsnoepje van de week. Vandaag de dag wordt deze pedofiele suboriëntatie vertegenwoordigd door hele vieze mannen als Humbert Humbert, Marc Dutroux en Benno L. Of ze iets op hun kerfstok hebben of niet, of ze bestaan of niet, ze worden bedreigd en aangevallen door zowel PVV’ers als moslims, die sinds kort zelfs gebroeder-

lijk optrekken als pedojagers.

Schermutselingen in de onderklasse, zegt u wellicht. Mensen met een universitaire diploma op zak denken toch veel genuanceerder over dit soort zaken? Nee hoor, de angst voor meisjespedofielen is een drijvende kracht achter allerhande subsidieverstrekkings- en voorlichtingscampagnes. Als u tussen 2000 en 2015 naar een basisschool bent geweest herinnert u zich ongetwijfeld de loverboy. Dat was een goedgeklede negro- of marokkanoïde jongeman die het voorzien had op meisjes van 14 of jonger. Hij verleide de zo’n meisje met dure cadeaus, drong haar vervolgens een schuldgevoel op inzake gezegde cadeaus, en deed haar uiteindelijk het dringende verzoek seks te hebben met ‘zijn vrienden’.

Iemand met een beetje verstand begrijpt dat die loverboy helemaal nooit bestaan heeft. Dit zijn gewoon pooiers en die lopen alleen rond in Amsterdam-Zuidoost. Toch werden al mijn vrouwelijke klasgenootjes op de protestants-christelijke basisschool te Leusden-Zuid bang gemaakt voor de loverboy. Dat kwam doordat er eind jaren 90 inderdaad een paar onzekere meisjes verliefd waren geworden op een stoere man uit Kanaleneiland die een pooier bleek te zijn. Daar was een rechtszaak van gekomen, de rechtbankjournalist van RTV Utrecht had de term ‘loverboy’ gemunt en een nieuw schrikbeeld was geboren. Er is immers maar één ding erger dan een pedofiel, en dat is een Marokkaanse pedofiel. Van Bovenkarspel tot Breda schoten preventieprojecten met Brainpowerachtige namen als ‘Beware of Loverboys’ en ‘Gevaarlijke Liefde’

uit de grond. Hoewel ik in tegenstelling tot veel mensen nooit stage heb gelopen bij Follow The Money schat ik dat deze irrationele pedofielenfobie de staat tientallen miljoenen heeft gekost.

Nu was dat geld anders naar een Vogelwaardwijk gegaan, dus zo’n ontzettende verspilling is het allemaal niet. Wel erg is dat dit propagandaprogramma behoorlijk wat invloed heeft gehad op de schone kunsten. Elke lesbische vrouw van middelbare leeftijd die ooit over een aanverwant onderwerp als chatten, pesten of ongesteld worden had geschreven kreeg van de cultuurkamer een enorme subsidie om in een paar maanden een preventief leesboek over loverboys uit de grond te stampen. Helen Vreeswijk, Carry Slee, Caja Cazemier, allemaal schreven ze een kinderboek over een meisje en een loverboy. Het enige verschil was de naam van de loverboy: bij Helen Vreeswijk heet hij Mo, bij Caja Cazemier Mohammed. Dat de generatie die toen op school zat nu de hoogste ontzingsgraad van West-Europa aan de dag legt lijkt mij een bewijs van goede smaak. In het loverboyboek van Carry Slee, Lover of Loser, kan je als lezertje zelfs je eigen keuzes maken. Afhankelijk van je keuzes loopt het boek goed (*lover*) of slecht (*loser*) af. Bij dit soort praktijken valt een beetje kindermisbruik toch in het niet.

Aron Groot
meeloper bij Propria Cures

ZIN OM IEMANDS KOP ERAF TE BIJTEN?

Doe gezellig mee aan de

P.C. Onthooftprijs!

Stuur uiterlijk 10 juni 600 woorden waarin u uw slachtoffer (bijvoorbeeld André van Duin) molt naar:

redactie@propriacures.nl

of

Propria Cures

Singel 464

1017AW Amsterdam

En win 100 euro, een angststoornis of redacteurszetel

PanelClix

het grootste panel van Nederland

Doe ook mee met online marktonderzoeken bij het grootste online panel van Nederland.

Bij PanelClix kun je (Clix) punten verdienen met het invullen van online vragenlijsten, welke je vervolgens gemakkelijk kunt inwisselen voor keiharde euro's.

Bij PanelClix is jouw mening dus echt wat waard!

Surf dus snel naar www.panelclix.com/nl
Schrijf je in en laat je mening gelden!

AS SCHRIJFT GEEN BRIEF AAN ZIJN DOCHTER

Er is er niet een zo gemeen als een pedofiel

Je kunt je leven niet thematisch leven, maar soms heeft het er de schijn van dat je de hele tijd met terugkerende elementen te maken hebt. Ik vertaalde de roman *Snow* (net in het Nederlands verschenen als *Sneeuw*) van John Banville, een in allerlei opzichten duistere roman, waarin het draait om kindermisbruik in de katholieke kerk, iets wat uiteindelijk uitmondt in moord. Banville wordt, naast alle andere verdiensten die hij heeft, ook beschouwd als een schrijver die een soort navolger is van Vladimir Nabokov. Nabokov schreef natuurlijk de bekende pedoroman *Lolita*. Dat boek besloot ik te herlezen toen ik de Banville-vertaling afhad. En vervolgens zag ik op social media een bericht van schrijver Jamal Ouariachi, die het onder de redactie van Jenny Minton Quigley verschenen boek *Lolita in the Afterlife* onder de aandacht bracht. Zo'n beetje tegelijkertijd hoorde ik dat een van de redacteurs van Propria Cures een pedofielennummer wilde maken. Je zou kunnen zeggen dat ik inmiddels tot over mijn oren in de materie zat.

Laat ik beginnen met te stellen dat met het vallen van de namen Banville, Nabokov en Ouariachi duidelijk is dat niet alleen tweederangsschrijvers zich met dit onderwerp bezighouden, een indruk die zou kunnen zijn gewekt door de namen van de hopelijk vanaf nu niet meer terugkerende medewerkers die u op de voorafgaande bladzijden van dit nummer van Propria Cures bent tegengekomen. Ouariachi heeft – net als Nabokov – zelf ook een roman geschreven over een pedofiel, *Een honger*, waarin hij een in seks met kinderen geïnteresseerde aan het woord laat. Die deelt ons bijvoorbeeld dit mee: 'Waar krijgt een kind te horen dat het niet alleen leuk is zélf aan je gerief te komen, maar dat er ook vreugde schuilt in het plezier van een ander? Van wie leert een kind dat het slim is om aan te geven wat je lekker vindt in

bed?' Het zijn ongemakkelijke vragen, en ze werken tevens een beetje op de lachspieren. Ze gaan volkomen voorbij aan wat een kind is, wat een mens is, en hoe een mens in elkaar zit. En dat is precies, neem ik aan, de bedoeling van Ouariachi. *Een honger* is, net als *Lolita* en *Snow* dat zijn, een roman met stemmen en tegenstemmen, hoe monomaan in elk geval hele gedeelten van de romans ook lijken te zijn verteld. Er is uiteindelijk geen waarheid als het om dergelijke kwesties gaat, of in elk geval geen waarheid die we al kennen. Dat is niet helemaal waar, er is wel één waarheid: als volwassene blijf je altijd van dat kind af als je seksuele bedoelingen met dat kind hebt.

Een mens, en dus ook een kind, heeft het recht om opgesloten te zitten in het eigen hoofd. Dat is wat misgaat bij een

pedorelatie: het kind krijgt juist niet de kans opgesloten te zitten in het eigen hoofd. Het legt het altijd af tegen de volwassene. Hoe manipulatief een kind ook kan zijn – en er zijn echt rotkinderen, ik weet het –, het zal het altijd afleggen tegen volwassenen. Een volwassene heeft er zijn leven lang over kunnen doen zo gemeen te worden als hij is, als kind sta je tegen zo iemand machteloos. In de romans van Banville en Nabokov wordt heel sterk getoond hoe de volwassene de boel naar zijn hand kan zetten, en hoe hij redeneringen kan opbouwen die altijd in zijn voordeel uitpakken. Het kind huilt ondertussen in het duister (iets wat in zowel *Snow* als *Lolita* gebeurt).

Vanzelfsprekend heb ik niet alle romans van de twintigste eeuw gelezen, maar ik denk dat er weinig zijn die zó geestig, zó beeldend, zó zintuiglijk, zó sfeerrijk, kortom, die zó goed zijn geschreven als *Lolita*. Het is wat dat betreft werkelijk een verbluffend boek. In *Lolita in the Afterlife*, dat vol zit met allerlei verhalen en essays van verschillende schrijvers, zie je dat juist daarmee geworsteld wordt: hoe kan een boek dat zo goed geschreven is zo'n negatieve boodschap uitdragen. Dat is vooruitgang, want nog niet zo lang geleden werd *Lolita* door velen beschouwd als dé liefdesroman van de twintigste eeuw. Dat is het natuurlijk niet. Met liefde heeft de roman weinig te maken, als we al weten wat liefde is, en als er al zoiets bestaat als liefde. Liefde is ook maar een concept. Wat bestaat, of de kans zou moeten te krijgen te bestaan, is het individu. Een van de knappe zaken van de roman *Lolita* is dat je door alle

heisa heen een beeld krijgt van het individu dat het meisje *Lolita* is. Een van de schokkende zaken van de roman *Lolita* is dat Humbert Humbert alle middelen inzet om dat individu te kleineren. *Lolita* is een van de wreedste romans van de twintigste eeuw.

Ik blijf peinzen over de vragen die in *Een honger* van Jamal Ouariachi worden gesteld, want die zijn nogal to the point. Valt het woord 'leert' of het woord 'onderwijs', dan weet je dat er iets mis is, zeker als het in verband wordt gebracht met seksualiteit. De gedachte dat een kind iets wezenlijks van een volwassene kan leren, berust op een misverstand. De idee dat er een erotische relatie kan bestaan tussen een volwassene en een kind waar het kind de rest van zijn leven iets aan heeft, is absurd. Je hebt nooit iets aan een ouder iemand. Het enige voordeel van omgaan met een ouder iemand is dat hij doorgaans eerder doodgaat dan jij. Dat is een hele geruststelling. Zó moet het zijn, zo zou het altijd moeten zijn, maar zo is het helaas niet altijd. Eigenlijk zouden volwassenen hun mond moeten houden over kinderen – ze hebben niets met kinderen te maken. Maar dat lukt volwassenen nooit, zwijgen over kinderen. Als de volwassene een pedofiel is, lukt het hem al helemaal niet om zich nu eens níét te bemoeien met kinderen. Dat is jammer en zelfs schadelijk.

AS